

Harasztiné Bata Zsuzsanna ny. óvónő

Ribizlimese Dalmának

Kis kert a régi ház mögött, a sosem felejthető Nagymami kertje.
A kertben málnabokrok, szőlőtövek, fekete szeder nő a gyümölcsfák árnyékában.
Három ribizli bokor fürdik a fényben. Az idei ágakon ott van a bő termés ígérete.

Dalma, a csöpp lány kimegy a kertbe. Nézi a bokrokat, melyek épp akkorák, mint ő, egyik talán kicsit magasabb, de az ágai elérhetők.

A fehér szemű a fekete szemű és a piros fürtök sűrűn kapaszkodnak a levelek tövében. Bogyójuk édessége a nap meleg sugaraitól, fényétől függ.

Cinkedal, rigófütty és rozsdafarkú csivitelése jelzi a békés reggelt. A kert madarai nem csipegetik meg a termést, másfajta táplálékkal etetik fiókaikat.

Eső esett éjszaka, a ribizli levelek frissen nyújtózkodnak. Dalma jobbra hajol, balra néz, tanakodik, melyiket szedje kosarába.

Megszólal a **fehérbogyós bokor**:

- *Finom, halvány bogyóim áttetszőek. Aki látni szeretné a csodát, a vékony héjamon megláthatja hány magot tartalmaz egy-egy bogyóm.*

A piros:

- *Tüzes színem vonzza a tekintetet, de rejtőzöm, így csak annak mutatokozom, aki valóban engem akar begyűjteni. Nekem is vannak fehér magvaim.*

A fekete:

- *Az én bogyóim a legnagyobbak, valójában nem is feketék, inkább mélykékek. Azt mondják, hogy bennem van a legtöbb C- vitamin. Leveleimből még teát készítenek a városi emberek. A magom kicsi, bogyóm lédús.*

Dalma, a csöpp lány még nem döntött. Jó szívű, így mindegyik bokorról maroknyit szed kicsi kezével és a bogyók kosarában összekeverednek. Arra gondol, hogy Anya majd kipréseli a levet és szörp lesz belőle, hiszen erről beszéltek tegnap este.

Anya nézi a kosár tartalmát, megmossa, gyümölcsprésbe teszi, Dalma csodálva nézi a kifolyó levet, amely se nem fehér, se nem piros, se nem fekete... Valami közös szín keveredik ki a bogyókból.

Anya nevet, szódavízzel felönti, Apa nevet, Bogi, a testvére is.

Dalma issza a szörpöt, mosolyra szélesedik szája.

- *.Finom-mondja...*

A ribizli leve a szája szélén marad, rózsaszínűre festi a nyelvét.

Már tudja, hogy ez volt a legjobb választás, mert fehér ribizli lé talán nem is létezik, és feketeszínű szörpről sem lehet hallani sehol, s kiderült, hogy minden bogyó belseje világos, s magvak fehérek, csak a héj ad színt az édes gyümölcslének.